

Medienkommentar

Донација органа – акт љубави према ближњем?

Данас, 9. септембра 2017. године, обележава се Европски дан донирања органа. Швајцарска национална фондација за донирање органа „Swisstransplant“ и министарство за јавно здравље позвали су људе да дођу на трг испред скупштине у Берну. Не само Швајцарци, већ и Европљани су код донирања органа након смрти веома уздржани. Због тога се донација органа често назива чином љубави према ближњем. Али принцип добротворности треба применити и на потенцијалне даваоце органа. Зато се у овој емисији даје простор онима који имају супротно мишљење како би људи имали прилику да донесу одговорну одлуку за или против донације органа.

У суботу, 4. јуна 2016. године, у Немачкој је 35. пут за редом одржан годишњи „Дан донације органа“. Ове године, баварска министарка за здравље Мелани Хумл промовисала је донацију органа на Маријином тргу у Минхену. Рекла је: „Донирање органа је посебан облик љубави према ближњем.

Када је реч о донацијама органа, неки органи, као што су бубрег или део јетре, могу да се донирају и давалац органа након тога наставља да живи. Међутим, након донирања срца, плућа или панкреаса, донор више не живи.

Историја донирања органа почела је 1954. године, када је по први пут било могуће извршити дугорочну успешну трансплантацију бубрега између једнојајчаних близанаца. Одбацивање страног органа од стране сопственог имунолошког система постало је очигледно као ограничавајући елемент у трансплантацији органа. После даљих истраживања од 1980-их па надаље, ово се могло сузбити уз помоћ лекова. Од тада је било могуће одржати људе у животу, на пример због отказивања бубрега или јетре, трансплантацијом страног органа.

Од почетка трансплантационе медицине постоји хронична несташица органа. Само у Немачкој око 12.000 пацијената чека на донорски орган, али многи од њих чекају узалуд. Према подацима Немачке фондације за трансплантацију органа, 1.000 људи умре сваке године док су на листи чекања за орган. Ово је један од разлога зашто би за донирање органа требало подићи свест јавности кроз рекламу. Само у 2011. години Федерално министарство здравства платило је 2,5 милиона евра за рекламу донације органа. При томе је становништву јасно дато до знања да донирање органа може продужити друге животе.

На први поглед, чини се исправним и важним мотивисати све више и више људи да донирају своје органе у добротворне сврхе како би продужили животе других. Али заузврат, да ли они људи који нису спремни да донирају своје органе могу бити дискредитовани као егоисти? Или ови противници донирања органа имају дубље знање о позадини која није доступна широј јавности? Знање без којег не можете донети праву одлуку за или против донирања органа?

Аутор стручних књига Ричард Фукс је истраживао позадину трансплантације органа. Ево резимеа неких његових изјава:

„Хиљадама година човекова смрт је дефинисана на следећи начин: човек је мртав када су му срце и дисање неповратно стали. Резултат је да се тело хлади, појављују се мртвачке флеке и јавља се мртвачка укоченост. Да би могла да пресађује органе,

трансплантационна медицина је морала да рedefинише моменат људске смрти. Јер срце или плућа могу бити донирани само ако наставе да примају крв и испуњавају своју улогу у телу до трансплантације. 1968. године, Харвардска ад-хок комисија је рedefинисала људску смрт. Уведен је појам мождане смрти. Он каже: Човек је мртав када му је мозак неповратно уништен.”

Толико о Ричарду Фуксу. Природњак и истраживач мозга професор др. Рот је још од почетка трансплантације органа говорио да смрт мозга не треба поистовећивати са коначном смрћу. Јер, према проф. Роту, мождана смрт се не може јасно утврдити. Цитирам: „Ни прекид дисања, ни губитак дубоких рефлекса можданог стабла (...) нити ултразвук не обухватају све функције мозга са потпуном сигурношћу. Супротно ономе што многи стручњаци кажу, то је одавно познато. Најсигурнија ствар која се може утврдити о пацијенту без свести или пацијенту у коме је [само] претпоставка да постоји неповратно оштећење можданог стабла или целог мозга и да пацијент више неће доћи свести, без обзира да ли су делови мозга још увек у функцији.

„Удружење „Критичко образложење о трансплантацији органа” пише о процесу вађења органа од даваоца: „Донатор је везан за руке и ноге како би се спречили покрети. Када се тело пресече од врата до пубичне кости, крвни притисак и број откуцаја срца се повећавају. (...) Током „нормалних“ операција, ови знаци се тумаче као реакције на бол. Али не и код „људи са можданом смрћу“! Док срце куца, органи се одвајају од околног ткива и припремају за вађење. Оно што је важно је конзервирање органа, због тога да они буду временски дуже употребљиви. Да би се то постигло, испирају се охлађеном течношћу. Када хладна течност продре у још увек „живо“ тело, долази до изbacивања крви. Може доћи до повећања крвног притиска и откуцаја срца или чак до трзања. Када су органи уклоњени, људи са „можданом смрћу“ умиру. На крају, попуњавање тела и затварање огромних рана често је препуштено медицинском особљу. Када се органи ваде, смрт у миру и у присуству рођака или пријатеља није могућа Доктори за трансплантацију су они који прате умируће.”

Укратко, из перспективе примаоца органа, донација органа продужава живот и представља чин добротинства. Али принцип добротинства треба применити и на потенцијалне даваоце органа. То значи да сваки потенцијални давалац органа током живота треба да буде информисан о разним мишљењима у вези са дијагнозом мождане смрти и о процесу вађења органа у операционој сали. Познавајући различите аргументе, свака особа може донети сопствену одлуку за или против донације органа.

von ch.

Quellen:

<http://www.wochenblatt.de/nachrichten/freising/regionales/Tag-der-Organspende-Aktion-auf-dem-Muenchner-Marienplatz;art1178,373172>

<https://www.3sat.de/page/?source=/scobel/184958/index.html>

<https://de.wikipedia.org/wiki/Organspende>

https://www.kvno.de/10praxis/10praxisinformationen/50organspende/10_11_organspende/

https://www.swisstransplant.org/fileadmin/user_upload/Swisstransplant/Magazin/SWTx_News_No20_D.pdf

http://www.transplantation-information.de/hirntod_transplantation/hirntod_kritik_dateien/hirntod_kritik.htm

<http://www.subventionsberater.de/sterben/warei.htm>

Richard Fuchs, Eine Kurzgeschichte des „Hirntodes“;

<http://diagnose-hirntod.de/offene-briefe/offener-brief-uber-die-dunkle-seite-der-organspende/#comment-50>

<http://www.initiative-ka0.de/r-fuchs-wertschoepfung-organspende-dez-2011.pdf>

<http://www.initiative-ka0.de/ka0-organspende-die-verschwiegene-seite-2011.pdf>

Das könnte Sie auch interessieren:

#Organspende - www.kla.tv/Organspende

#Medienkommentar - www.kla.tv/Medienkommentare

Kla.TV – Die anderen Nachrichten ... frei – unabhängig – unzensiert ...

- was die Medien nicht verschweigen sollten ...
- wenig Gehörtes vom Volk, für das Volk ...
- tägliche News ab 19:45 Uhr auf www.kla.tv

Dranbleiben lohnt sich!

Kostenloses Abonnement mit wöchentlichen News per E-Mail erhalten Sie unter: www.kla.tv/abo

Sicherheitshinweis:

Gegenstimmen werden leider immer weiter zensiert und unterdrückt. Solange wir nicht gemäß den Interessen und Ideologien der Systempresse berichten, müssen wir jederzeit damit rechnen, dass Vorwände gesucht werden, um Kla.TV zu sperren oder zu schaden.

Vernetzen Sie sich darum heute noch internetunabhängig!

Klicken Sie hier: www.kla.tv/vernetzung

Lizenz: *Creative Commons-Lizenz mit Namensnennung*

Verbreitung und Wiederaufbereitung ist mit Namensnennung erwünscht! Das Material darf jedoch nicht aus dem Kontext gerissen präsentiert werden. Mit öffentlichen Geldern (GEZ, Serafe, GIS, ...) finanzierte Institutionen ist die Verwendung ohne Rückfrage untersagt. Verstöße können strafrechtlich verfolgt werden.